

XXIV.

Al stond uw naam in Hemels Boek geschreven,
Hij wierd geschrap't van deze bladzij leven.
Heeft Noach duizend jaar op aard geleefd,
Duizenden heeft hij onder de aard verbleven.

XXV.

Bij Liefde is bedelaar gelijk met koning,
De bittere angel met den zoeten honing.
Wat wijsheids keur uitwijst voor klinkklaar goud,
Verwikt de weegschaal niet in Liefdes woning.

XXVI.

Wel wie zich uitvond en zich blijft gelijk,
Los uit den kluister, nooit meer arm of rijk!
Verhoog u niet, duld eer gelijk verneeding:
Hoe vaak was dit stof bloem, en werd weêr slijk!

XXVII.

Eens kon geen spijs of slaap uw zijn begrooten.
Armlastig maakten hier u uw vennooten.
Straks eischt een elk van hen zijn inbreng op.
En gij blijft wat gij waart, in u besloten.

XXVIII.

Hoe houdt gij 't uit, schijnheilge zelfvoldaan,
Om in der velen oogendienst te staan?
Ik tob ten doode me af voor éenen Meester....
Slaaf der tienduizenden, hoe legt gij 't aan?